

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 42. S. Wilfridi labores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

& in tertio conficit, advenisse sextam æ-Sæculum VII
tatem, imo & sextum Millenarium juxta A. C. 688.
computationem Septuaginta Interpre-
tum, quam solam accuratam esse existi-
mat.

Cum Julianus Opus istud absolveret,
Æram 724. & annum 686. a Jesu Christi *p. 251.*
Nativitate posuit.

Tertium Opus ejus Historia est belli *Duchesne to;*
Regis Wambæ adversus Paulum Ducem *i. p. 821.*
Rebellem gesti.

Juliani Operibus etiam accenseban- *Sup. Lib.*
tur duæ pro Fide Apologiæ, prima ad Be- *XXXIX.*
nedictum Papam, & ad alium Papam al- *§. 51.*

tera, quæ quinto Concilio Toletano in-
serta est. Varia etiam carmina, Hy-
mnos, & Epitaphia scripserat. Item *Felix ap.*
multæ extabant ipsius Epistolæ, Sermo- *Boll.*

nes, Missæ & Orationes in omnia totius
anni Festa distributæ. Sedem Toleta-
nam obtinuit annis decem uno mense &
diebus septendecim, & e vivis abiit sex-
to Martii anno Egicæ Regis tertio Æra
728. seu anno 690. Ecclesia S. Juliani *Mart. Rom.*
honorat memoriam octavo Martii eique *8. Mart.*
Sisbertus successit.

§. XLII.

S. Wilfridi Labores.

Sanctus Wilfridus ab Agathone Papa
absolutus, & in Angliam reversus,
Egfridum Nordhumbriæ Regem, a quo
li 4 expul-

Sæculum VII expulsus fuerat, adiit, & Sacræ Sedis De-
 A. C. 688. cretum a toto Concilio Romano signa-
 tum cum Bullis & Sigillis obtulit. Rex
 Optimates & Clericos convocavit, at-
 que has litteras coram omnibus legi jus-
 sit. Illi, cum ista Mandata in rem ipso-
 rum non facerent, rejectis his Bullis di-
 xerunt, pecunia fuisse extortas. Itaque
 Wilfridus jussu Regis, & sententia illo-
 rum Episcoporum, qui ejus Diœcesim
 occupabant, ad carcerem & novem men-
 sium captivitatem damnatur. Omnia,
 sola veste, qua tegebatur, excepta S. Vi-
 ro adimuntur, pelluntur familiares, &
 amici, ne afflicto inviserent, arcentur.
 Regina Ermenburga Reliquias Episcopi
 collo detractas, domi in suo cubiculo, &
 iter faciens in vehiculo suspendit.

c. 34. Cum primo S. Wilfridus carcere ad-
 modum obscuro fuisset inclusus, custo-
 des Psalmos canentem audiebant, & ter-
 rificam lucem videbant. Rex promisit,
 partem Episcopatus sui ei se redditurum,
 si Bullæ Pontificis renunciare vellet, cui
 ille respondit; malle se vita privari. Ac-
 cidit deinde, ut Vir Sanctus aqua bene-
 dicta sanaret uxorem carceri præfecti,
 c. 35. qui, beneficio delinitus, noluit ultra ca-
 ptivum custodire; hinc Rex in alium
 c. 36. carcerem deduci jussum vinculis ferreis
 ligari præcipit, at nunquam corpori ejus
 includendo apta fabricari potuere, sem-
 per

per vel ampla nimium vel arcta inventa. Sæculum VII
A. C. 688.
Tandem, Regina subito morbo correpta in Monasterio, cui præerat Eba Regis Propinqua, S. Abbatissa, quantam injuriam S. Wilfrido faceret, Regi ob oculos posuit, permovitque, ut libertate donaret, suasque ei Reliquias, & Socios redderet.

c. 37.

Ut primum S. Wilfridus liber fuit, in Regiones Saxonum, ad Meridiem & Occidentem positurum peregrinatus, Evangelium prædicavit; nam Ethelwaldus Rex ad meridiem ante breve tempus in Regione Merciorum, Wulfero Rege excitante, qui eum e sacro fonte levaverat, baptizatus fuerat, sed totus ejus populus adhucdum erat infidelis. Ergo S. Wilfridum, gratissimum sibi hospitem, honorifice excepit, & docentem avidè auscultavit. Vir Sanctus, in medio Infidelium istorum versatus, initio prædicationis eos ad sinceram pœnitentiam hortabatur. Tum per spatium aliquot mensium prolixè Opera Dei a Mundi principio usque ad diem Judicii enarrabat. Unde aliqui ultro Idololatriam damnabant, alii Regis Mandatis obtemperabant, atque sæpius factum, ut uno die aliquot millia hominum baptizarentur. S. Wilfridus Optimates & militum Duces, & quatuor Presbyteri, pii laboris Socii, reliquum vulgus baptizabant.

Ii 5

Cete-

Sæculum VII
A. C. 688.

Ceterum S. Wilfridi Prædicatio Do-
nis Gratia sensibilibus confirmabatur.
Ab annis jam tribus in illa Regione plu-
via solum non irrigaverat; unde tam
dira fames orta, & incolæ usque adeo in
desperationem acti, ut homines numero
quadraginta vel quinquaginta manus
jungentes se se in mare præcipitarent.
Verum ex illo die, quo baptismum reci-
pere cœperunt, imbre leniter decedente,
rediit agrorum fertilitas, & annonæ a-
S. Wilfridus. bundantia. Erant homines illi piscatu-
ræ adeo rudes, ut solas anguillas cape-
rent, & artem alia piscium genera ca-
piendi ignorarent. S. Wilfridus omnis
generis pisces capere edocuit.

Eddi. c. 40.
Bed. IV. c. 16

Prædio in Peninsula octoginta septem
familiarum, tunc Seleusa, & hodie *Sel-*
sey dicto, a Rege dono accepto, funda-
vit ibi Monasterium, & munere Episco-
pali functus est annis quinque, nempe
ab anno 680. quo Roma rediit, usque ad
annum 685. quo Egfridus Rex Nordhum-
briæ e vita migravit. Posteriore tem-
pore istud Monasterium *Selsey* in Sedem
Episcopalem evectum est. Illo temporis
spatio S. Wilfridus adjuvit Ceduallam
Regem Saxonum Occidentalium patria
pulsus, qui eodem anno 685. restitutus
S. Virum ad se vocavit, ejusdem consilio
usus, eique quartam partem Insulæ *O-*
vich, quam totam Infideles incolebant, do-
navit.

navit. S. Episcopus, Clericum Bernui-
 num Nepotem suum cum Presbytero il-
 luc missum ad hos populos converten-
 dos incumbere iussit.

Sæculum VII
 A. C. 688.

§. XLIII.

S. Cutbertus Episcopus.

Egfridus Rex ultimo vitæ suæ anno S. *Bed. IV. hist.*
 Cutbertum, in parva Insula vicina, *c. 27.*
 quæ Farnia dicebatur, vitam Anachore- *Id. vit. S.*
 ticam ducentem, Episcopum Lindisfar- *Cutb. c. 4.*
 nensem ordinari iussit. Is a pueritia ad *Act. SS. Ben.*
 serviendum Deo vocatus fuerat; nam *to. 2. p. 877.*
 cum esset pastorculus, & noctu gregem *Boll. 20.*
 custodiens preces ad Deum funderet, vi- *Mart. to. 8.*
 dit S. Aidani animam ad Cœlos ascende- *p. 93.*
 re, eaque visione commotus, Monachi
 habitum induit in Abbatia *Mailros*,
 quam, in Regione Merciorum sitam, Hi-
 berni Monachi incolebant. Ex illis Mo-
 nachis unus fuit, qui ad fundandam Ab-
 batiam Ripponensem missi sunt; post-
 quam vero eadem Abbatia S. Wilfrido
 data fuisset, discessit cum ceteris, qui
 Ritum Hibernorum sequebantur, &
Mailros rediit, ubi post breve tempus
 Prior constitutus est. Non nunquam e
 Monasterio exibat, & ad loca remota &
 inaccessa se conferebat ad informandos
 agricolas, a ceteris Clericis omnibus ob
 paupertatem & morum asperitatem de-
 spectos. Interdum per tres septimanas
 aut

Sup. Lib.
XXXVIII.
§. 19.

c. 7. 8.

c. 9.